

той следи внимателно, какъ движи лъка си, какъ изпълнява, и отъ всичко хубаво въ него той учи, възприема. Когато нѣкой художникъ гледа другъ, по-великъ художникъ, какъ рисува, той наблюдава внимателно, какъ движи четката си, какъ туря боитѣ, и възприема хубавото. Хубавото отъ всички трѣбва да се възприема. Ако не си великъ художникъ, или музикантъ, никой нищо нѣма да възприеме отъ тебе. Тѣй щото, азъ не съмъ за подражаването, но за възприемането. Онова, което е хубаво въ тебе, нека и другитѣ възприематъ; онова, което е хубаво въ другитѣ, и ти трѣбва да го възприемешъ. Азъ се радвамъ на хубавото, на красивото. Радвамъ се на всѣки красивъ листъ, на всѣко хубаво цвѣте, на всѣко живо сщество, на всѣко дете, на всѣки човѣкъ. Въ всичко виждамъ проява на разумността, и отъ всичко се уча.

Казвамъ: всички трѣбва да се радваме на онова, което Богъ е създалъ. Само по този начинъ може да се разбере вътрешния смисълъ на нѣщата. Следователно, всичко, каквото сте чели и разбрали отъ Словото Божие, трѣбва да възприемете и приложите, защото то отговаря на вашия умъ, на вашето сърце, на вашата воля, на вашата душа и на вашия духъ. Само така ще се домогнете до Истината, която ще ви направи свободни.

Сега, желая да дойде Божието благословение върху васъ, както Богъ благоволи! Желая да се изпълнятъ всички обещания, които Богъ ви е далъ! И тѣзи обещания нека послужатъ за повдигане на вашитѣ души!

1. Съборна беседа отъ Учителя, държана на 1 септемврий, 1933 г. София. — Изгрѣвъ.
